

Vítejte v pralese.

Nekonečný příběh o skládání vlády, bláznivý nápad s novou hymnou, hledání novičoku v Česku nebo sleva na dráze pro důchodce a studenty. To jsou témata, která v posledních dnech hýbou naší republikou. Jenže přes všechnu tuhle informační mlhu bychom málem zapomněli na to, co je opravdu podstatné. V pralesních ligách se rozjelo fotbalové jaro!

Pomalou, pozvolnou, mnohdy v utajení nebo v exilu. Počasí v české kotlině totiž začátku jarní části sezony příliš nepřálo. A tak se odkládalo, přesouvalo, stěhovalo na umělou trávu. Termínové změny se nevyhnuly ani první lize, kde jsou vyhřívané trávníky. A hned ve druhé nejvyšší soutěži, Fotbalové národní lize, připomínala termínová listina prvních dvou jarních kol trhací kalendář.

Čert vem profesionály, ti si své zápasy prostě odehrají v odloženém termínu, je to jejich práce. A fanoušci? Na ty se v českém fotbale moc nemyslí, na to už jsme si zvykli. Ale pro týmy z nižších soutěží je přesouvání termínů zápasů nejčastěji na středeční odpoledne opravdu problematické. Proč tohle všechno? Protože soutěže mají jasně stanovené datum, dokdy musí skončit, aby se stihly vyřešit postupy, sestupy, složení a vylosování nového ročníku. V případě profesionálních soutěží jsou termíny zase jasně dané velkými mezinárodními akcemi, v letošním případě mistrovstvím světa. Co kdyby někdo z Pardubic nebo Vlašimi jel na šampionát...

A tak se zase všechno stihne, týmy si úvodní jarní zápasy odloží na nějakou středu, případně přesunou na umělou trávu, tak jako každý rok. A v červnu a červenci, kdy je (většinou) ideální fotbalové počasí, budou tribuny prázdné. Vůle něco změnit? Nulová. Vždyť to vždycky nějak šlo, tak to půjde i nadále.

I když se nižší soutěže rozjíždějí už skoro měsíc, naplno se zřejmě rozjedou až o velikonočním víkendu. Pokud tedy zase někde nenapadne 20 centimetrů sněhu. Jedna bublina ovšem splaskla dřív, než stihli hráči poprvé kopnout do balonu. Divizní AFK Tišnov, za který válelo několik exligových fotbalistů včetně Petra Švancary a který vedl tabulku divizní skupiny D se suverénním náskokem, se dva dny před prvním jarním zápasem odhlásil ze soutěže.

Důvod? Hráči po odchodu hlavního sponzora a předsedy klubu odmítli nastupovat za A tým. Alespoň tak to stojí v oficiálním prohlášení. Srdcaři! To, že zkratka AFK v názvu klubu v tomto případě značí „Amatérský fotbalový klub“, je jen pitoreskním dokreslením celé situace.

Je to vlastně jen další z mnoha konců podobných vzdušných zámků, český fotbal už jich zažil spousty. Pár příkladů za všechny – Drnovice, Blšany nebo Lázně Bohdaneč to dotáhly až do nejvyšší soutěže. Ale podobné příběhy, kdy se klub díky solventnímu mecenáši dostane mnohem výš, než čemu odpovídá jeho tradice či velikost obce, nejsou ničím výjimečným ani v nižších patrech fotbalové hierarchie. Scénář je vždy podobný a konce bývají hořké.

Snaha dostat tým na sílu o několik pater výš totiž zpravidla končí tím, že nezůstane nic. V obci, která má pár stovek obyvatel, se málokdy najde patnáct fotbalistů schopných hrát například divizi nebo třetí ligu. A tak se přivedou posily, nasype se pár tisíc hvězdám z okolí, ideálně ulovíme ještě nějakého končícího profíka z ligy a jdeme na postup.

Jenže co když peníze dojdou? Jádro týmu, mnohdy celé desetiletí budovaného, je pryč. Místní kluci dávno hrají nižší soutěže v okolí a k návratu logicky nemají chuť. A vychovat nové fotbalisty, to trvá. Pýcha předchází pád a ve fotbale to platí dvojnásob. Pískej konec!

